

Ска са она у сърдце запали
И Форнозъ сърдечно захвали.

Послѣ като дойде у колибѣ

Почна да говори и дѣлѣдѣ:

„Сладкий дѣдо! Азъ быхъ въсъ молила

„И въмъ нѣчто быхъ днесъ говорила.

„Имашь ли ты крѣпость да отидешь,

„И до Тѣрина да можь стигнешь,

„При оныхъ Господара тѣма,

„Что у насъ прѣнощивахъ двама?

„Имашь нѣчто да имъ азъ обѣди,

„Что на тѣхъ ползвъ весма пада.“

„Зачто не быхъ, мило чадо мбѣ,

„Испыталъ твой желаніе ткое?

„Да є още толко“ старецъ рече,

„Тѣринъ, что є отъ насъ надалѣче,

„Азъ до него пакъ за тебъ отивамъ

„Онезъ господара азъ намѣрамъ.“

„Е! вы прочо съ богомъ сесь пойдете,

„За адентъ нѣчто понесете.

„Кы шрете гы найдете у жалостъ,

„У великъ тѣгъ ахъ! и слабость,

„Гдѣ то плачать за рожблъ единъ

„За своего любезнаго сына.

„Кажете имъ, че є той при мене

„Многъ одслабналъ и помалко вѣхне,

„И че никой неможъ имъ го дати,

„Отсвѣнь мене, и у дома прѣти.